

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Pagina Web: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste. În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini scăpați din Ucraina!

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Februarie 2023

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:
<https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

**"și toți frații care sunt împreună cu mine,"
(Galateni 1:2)**

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția lui, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand

NU SUNTEM SINGURI

Sfântul Pavel hotărâse să scrie o scrisoare plină de învățăminte către o biserică. Ceea ce a scris el a fost Cuvântul etern al lui Dumnezeu care avea să servească la instruirea creștinilor până la sfârșitul lumii. Într-un astfel de caz nu-ți scrii propria părere. Te unești cu toți frații tăi. Există o credință **pentru toți**, ce a fost dată cândva sfinților: credința păstrată de toți frații întotdeauna și pretutindeni. Numai în comuniune cu toți sfinții, cineva devine capabil să elibereze adevărul veșnic. De aceea, Sfântul Pavel a scris scrisoarea sa către Galateni **împreună** „cu toți frații care erau cu el”.

Îl prezentăm pe Hristos lumii de stânga din Europa de Vest. Contracaram comunismul în America și în multe țări din întreaga lume. Nu suntem singuri. Facem asta cu toți frații creștini din jurul nostru. Cine sunt ei? Cel pe care Sf. Pavel s-a bazat cel mai mult a fost fratele său, Iisus. În El avem încredere. Lăudat să fie numele Său sfânt. Iisus este cu noi!

Apostolul Petru a scris: „nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi însine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea." Și noi însine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.” (2 Petru 1:16-18)

Biblia spune: „fiindcă suntem înconjurați de un nor așa mare de martori” (Evrei 12:1). Nu ar trebui să fie un lucru neobișnuit pentru creștini să trăiască cu adevărat în comuniune cu sfinții. Nu ar trebui să fie greu să fim în comuniune cu cei care ne ghidează. În anumite circumstanțe i-ați putea și vedea.

Se spune într-o biografie a Sfântului Ioan Gură de Aur, cel mai mare predicator pe care creștinismul l-a cunoscut vreodată, că atunci când și-a scris predicile, un creștin i-a văzut pe Sfântul Pavel și pe Sfântul Ioan stând lângă el șoptindu-i idei la ureche. Cei care au devenit copii pot crede această poveste. Eu personal am avut experiențe similare când am fost închis în România comunistă mai bine de 2 ani în izolarea carcerii. Despre aceste experiențe nu se vorbește des pentru că vorbirea ar arăta că nu credem că miraculosul este „normalul” în viața creștină, că nu credem cum comuniunea cu sfinții este o experiență de fiecare zi.

Nu numai frații care sunt în viață în jurul nostru, ci și sfinții slăviți sunt cu noi. John Panko, mort în urma a nouă ani de muncă silnică într-un lagăr comunist de prizonieri din Siberia; Hmara de Kulunda, pastorul care a fost ucis în Siberia prin tortură, i-a fost tăiată limba; Lamdin, Vins, martiri pentru Hristos. Episcopul Welychkowsky împreună cu alți câțiva, uciși în închisorile sovietice comuniste; Bondarenko, considerat un Billy Graham ucrainean, a fost de asemenea ucis; Episcopul Frentiu, Episcopul Suciuc uciși în închisorile comuniste românești; milioane de alți creștini martirizați de comuniști;

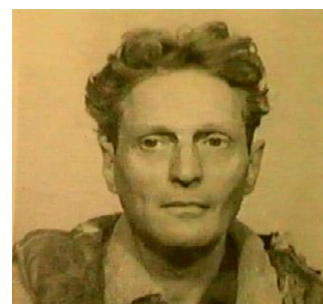
Acești martori eroici pentru Hristos ne înconjoară. Cine este suficient de orgolios încât să creadă că ne însoțesc doar pentru plăcerea de a ne privi? Exemplul lor ne inspiră. Sfântul Pavel cunoscând frații care erau cu el știa că nu a scris cuvinte simple atunci când i-a salutat pe frații din Galatia, ci că a împărtășit realități spirituale.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în noapțile geroase de iarnă.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.”
(Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței ajutați cu darurile voastre!

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați ei sau familiile lor.

Citiți mărturiile lor la <https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (în coloana a treia.)

Rodin Vladimir Pavlovich

Un pastor baptist, acum decedat, din Vyksa în fosta Uniune Sovietică, la aproximativ 300 de mile est de Moscova. De nenumărate ori Vladimir Pavlovici a fost amendat pentru predicarea Evangheliei, el a fost de asemenea reținut în mod repetat pentru 15 zile. A fost condamnat și a suferit trei ani de închisoare. **Citiți mărturia completă a soției sale în buletinul nostru din 9/2020**

Pavlov Alexey Ivanovich

El a scris: „eu și ceilalți am fost condamnați la doi ani de închisoare (pentru că țineam întâlniri de rugăciune acasă) în (fosta) Uniune Sovietică. Un vecin apropiat, după mulți ani, a mărturisit că m-a trădat și mi-a cerut iertare. Dumnezeu mi-a dat puterea să predic prigonitorilor mei și celor care au fost întemnițați împreună cu mine”. **Citiți mărturia lui în buletinul nostru din 9/2020.**

Deme Maria

Deși nu era condamnată la pedeapsă cu închisoarea, dna. Deme a cerut cu lacrimi în ochi să fie deportată în România comunistă împreună cu soția regretatului reverend Visky Ferencz și cei 7 copii mici ai lor. Pastorul Visky a fost condamnat la 22 de ani de închisoare comunistă pentru organizarea unui grup de rugăciune numit „Betania”. **Citiți despre ea în buletinul nostru din 9/2020.**

Vasiliy Makarovich Aleksandr

A fost diacon într-o biserică baptistă. El a executat două pedepse de închisoare a câte 3 ani fiecare în orașul Debaltsevo, fosta Uniune Sovietică, pentru conducerea școlilor duminicale creștine subterane în fosta Uniune Sovietică. **Citiți mărturia completă a fiului său în buletinul nostru din 9/2020.**

Refugiații creștini din războiul ucrainean care au nevoie de ajutorul vostru!

Familia Tuzenko a scris: „Ne-am trezit după explozii puternice în apropierea satului nostru la 5 dimineața. Oamenii au ieșit îngroziți în stradă și și-au dat seama că a început o invazie pe scară largă a Ucrainei, unitatea militară care se afla în apropierea noastră a fost distrusă de rachetele rusești. Ne-am adunat lucrurile și ne-am dat seama că trebuie să plecăm din țară. Deoarece nu avem mașină, a fost foarte greu pentru familia noastră numeroasă să găsească bilete pentru trenul care mergea spre vestul Ucrainei până la granița cu Polonia. Apoi am trecut granița pe jos, unde am fost întâmpinați de voluntari polonezi. Acum locuim în Spania (Torrent), dar nu primim niciun ajutor financiar, așa că vă cerem ajutorul. Vă mulțumesc anticipat!”

Clădiri de apartamente distruse de bombardamente rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus. Peste 7 milioane de refugiați au părăsit Ucraina în ultimele 6 luni

Exemple de Familii de Refugiați Creștini , din Ucraina Sfâșiată de Război, Ajutați cu Darurile Voastre

De la fratele **Sasha Melnyk**: „A trebuit să fugim în Polonia pentru că ne era frică și copiii plângeau că vor veni cecenii și ne vor maltrata. Am plecat și ne-am pierdut locurile de muncă și locuința pentru că apartamentul nu era al nostru, îl închiriam și acum locuiesc alți oameni acolo.

Copiii erau speriați și plângeau tot timpul. Eu și copiii mei am mers 6 km până la biroul vamal și am cerut șoferilor să-i ducă în Polonia. Nu am putut să luăm multe lucruri cu noi pentru că eram pe jos, am luat doar acte și mâncare pentru călătorie. Cel mai mic copil are 4 ani și a trebuit să îl ținem de cele mai multe ori în brațe. La vamă, polițistul de frontieră ucrainean i-a urcat într-un microbuz, unde erau duși copiii mici și femeii, pentru că șoferii (de autobuze mari) nu au vrut să le ia pentru că toate autobuzele erau deja pline, nu era suficient oxigen în autobuz și era greu să stai o zi într-un autobuz supraaglomerat. 5 persoane stăteau pe un singur loc.

Multe rude au rămas în Ucraina. Nu toți au plecat, sunt foarte îngrijorat pentru ei, mai ales acum că vine iarna. Când am ajuns în Polonia, nu aveam unde să locuim, locuiam toți patru într-o cameră minusculă dintr-o casă, cu un singur pat, pentru că și în altă cameră locuiau tot refugiați, spălam pe rând și pregătim mâncare pentru toată lumea.

Din cauza călătoriei dificile până în Polonia, eu și copiii mei am răcit și ne-am îmbolnăvit. În Polonia e greu să ajungi la medic, am călătorit de la un spital la altul cu copiii bolnavi pentru că nu toți îi acceptă dintr-un motiv oarecare. Nu am

putut lucra în primele 3 luni. Nu exista grădiniță, erau supra aglomerate și copiii erau bolnavi din nou și din nou.

Polonia acceptă bine refugiații, slavă Domnului. Dar acesta nu este pământul nostru, este un pământ străin, totul este străin aici și apar adesea diverse dificultăți din cauza lipsei de cunoaștere a limbii.”

Exemple de Familii de Refugiați Creștini , din Ucraina Sfâșiată de Război, Ajutați cu Darurile Voastre

„La începutul războiului, pe 24 februarie, familia noastră era acasă la Kiev în apartamentul părinților mei. Cartierul nostru, Obolon, se află destul de aproape de autostrada care duce la Gostomel, Bucha, Irpen, Gorenka - tocmai acele orașe care au suferit foarte mult de pe urma agresorului rus în acele zile cumplite.

Deja din primele ore ale sosirii invadatorilor (ruși), cu toții am început să simțim bombardamentele constante ale artileriei inamice și munca sistemelor noastre de apărare aeriană ucraineană. Doar datorită Domnului, am rămas meatinși. La sfârșitul primei săptămâni, două vehicule blindate pline cu forțe speciale ruse și cecene au spart punctele noastre ucrainene de control de la Gostomel. Au încercat să ajungă în centrul Kievului prin Obolon, dar au fost reținuți de luptătorii noștri Teroboron chiar la ieșirea din Obolon. Curând, în noapte, am auzit una dintre cele mai puternice explozii în apropiere. Dimineața, am aflat că în jurul orei 3:00 a.m. o rachetă de croazieră zburase spre barajul Centralei Electrice de la Kiev, dar, din fericire, a fost doborâtă de apărarea noastră antiaeriană. Scopul acestui atac inamic a fost distrugerea barajului centralei termice Kiev și inundarea unei zone uriașe a Kievului și a regiunii. Cu toții ne-am rugat constant și l-am lăudat pe

Dumnezeu pentru protecția și mila Lui față de noi. Și ei au simțit clar prezența Lui. Uneori, pe lângă rugăciunile în familie, am reușit să desfășurăm mai multe servicii de rugăciune online cu liderii bisericii noastre și ale altor biserici. Au început deja să se formeze grupuri permanente de voluntari, la care soția mea și cu mine am planificat să participăm activ. Dar am văzut copiii noștri suferind de frică și stres constant. Dacă noi, adulții, am reușit să ne descurcăm de ceva timp, totuși în ceea ce privește băieții noștri (11, 14 și 17 ani) - chiar nu am vrut să le permitem să dezvolte în viitor psihoză și consecințe ale panicii.

În noaptea de 5 spre 6 martie, după câteva bombardamente grele și o luptă a soldaților noștri cu sabotorii pe strada noastră, am simțit clar că trebuie să-mi duc imediat familia în vestul Ucrainei. Bagajele noastre, după cum se cere în stare de alarmă, erau de mult împachetate și am apelat imediat la voluntarii bisericii „Blagodat” pe care îi cunoșteam, pastorul Oleg Bogomaz, cu cererea de a ne duce până la punctul de unde ne puteam îndrepta spre vestul Ucrainei. Am luat cu noi doar articole de toaletă, esențiale și alimente pentru o perioadă. Părinții mei, din păcate, au refuzat să meargă cu noi, pentru că, așa cum a subliniat tatăl meu, sunt deja foarte bătrâni - amândoi au 83 de ani și vor să rămână acasă până la sfârșit. Așa că, în dimineața zilei de 6 martie, familia noastră a părăsit Kievul. Voluntarii și slujitorii ne-au oferit câteva îndrumări și noi, fără alte discuții, am fost de acord în credință și am condus, neștiind unde, dar acceptându-le ca îndrumarea lui Dumnezeu. Astfel, în mod miraculos, am „zburat” nevătămați într-un mic autobuz de-a lungul autostrăzii Zhytomyr, incendiată de inamic, prin numeroase blocaje rutiere și găuri în drum de la obuze. Abia seara au ajuns la Luțk, unde nu mai fuseserăm niciodată și nu cunoșteam pe nimeni acolo. Slujitorii uneia dintre bisericile din Lutsk ne-au primit într-o casă privată, unde copiii noștri s-au „încadrat” imediat în familia lor numeroasă (8 copii), ca cei mai buni prieteni. O zi mai târziu, după ce am comunicat și am cercetat propunerile primite prin mesageri, am simțit că Dumnezeu ne îndeamnă să mergem la Cracovia, de unde au răspuns prietenii noștri din Biserica Harului lui Hristos, care au slujit odată cu noi în Biserica Cortului din Seminar în Puszka-Wodyka. În noaptea de 7 spre 8 martie am trecut granița pe jos (nu am avut niciodată mașină), am petrecut noaptea în corturi mari militare la graniță și, cu ajutorul voluntarilor polonezi, am ajuns la Cracovia. Încă locuim aici și slujim în aceeași biserică care ne-a primit pe 9 martie și ne-a oferit tot ce aveam nevoie la acea vreme. Fiii studiază la o școală poloneză. Inchiriem apartament cu 2 camere pe baza de contract. În prezent, eu și soția mea lucrăm ca lucrători muzicali într-un club pentru copii din Ucraina. În fiecare lună așteptăm mila Domnului în rezolvarea problemelor noastre financiare și materiale. Prin urmare, vă vom fi foarte recunoscători pentru bunătatea și ajutorul dumnezeavoastră, mai ales în această perioadă de Crăciun. Cu stimă, familia lui Serhiy și Olesya Zakatyur"

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022, Dragi contribuitori: Recunoștința mea, tuturor celor care au dăruit cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat deacum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie de credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze, **Mihai Wurmbrand**

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миняков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutoare multiple la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și alți 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la: <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă, prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU Conturi IBAN: RON: RO27RNCB0068149171380001 US Dollar: RO97RNCB0068149171380002 EURO: RO43RNCB0068149171380004